Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 231 (981) ♦ Вівторок, 6 грудня 1994 року ♦ Ціна договірна

ОСОБОВОМУ СКЛАДУ ТА ВЕТЕРАНАМ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Вітаю з третьою річницею Збройних Сил України...

За короткий час немало зроблено для становлення української армії як гаранта незалежності та цілісності держави. Про зростання її авторитету свідчить участь українських військових підрозділів у миротворчих акціях ООН. Належний професійний рівень демонструють наші військовослужбовці на навчаннях за програмою «Партнерство заради миру».

З привітання Президента України Л.КУЧМИ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ТАКА вже житейська аксіома: у бідного народу — бідне військо. Бо чи може бути інакше, коли платник податків — народ ледве зводить кінці з кінцями.

Але полегшення тут-таки є. Народу легше дихатиметься, коли він бачитиме, що його армія це розуміє і через свою бідність не плачеться у камізельку, а знаходить сили залишатися військовим щитом держави. А власне армії легше буде дихнути, коли її Верховний головнокомандувач не загає з нею, не обіцяє назавтра золотих гір. А каже, як воно є і має бути: треба міняти суть військових реформ, треба домагатися мобільної армії не лише шляхом її механічного скорочення, а ефективніше і хазяйновитіше використовувати вилучені від скорочення армії та озброєнь кошти, не можна допустити падіння поваги до захисника держави...

Усе це, незважаючи на святковий момент — чергову річницю з часу створення українського війська, Президент України, Головнокомандувач Збройних Сил України Леонід Кучма знайшов можливість сказати на недавній нараді керівного складу нашого військового відомства. А згодом і побувати на заключному концерті фестивалю військово-патріотичної та маршової пісні «Червона калина» і почути, як співають наші солдати. А коли співають, то, як відомо, і спокійно діти сплять.

ІЗ НАКАЗУ МІНІСТРА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Вітаю солдатів, матросів, сержантів і старшин, прапорщиків, мічманів, офіцерів і працівників Збройних Сил України, ветеранів війни і Збройних Сил, працівників оборонних галузей промисловості з днем Збройних Сил України!

З нагоди Дня Збройних Сил України НАКАЗУЮ:

1. 6 грудня 1994 року о 20 годині провести святковий салют у столиці нашої Батьківщини — місті Києві, містах Одесі, Львові двадцятьма артилерійськими залпами.

Міністр оборони України В.ШМАРОВ.

Абзац з листа

Який красивий військовий парад був у Києві 8 жовтня — перший з часів перебудови! Нежданно величний, чіткий, святковий! Які рівненькі горді «квадрати» крокували! Як під лінієчку, плече до плеча! А як голосно, дружно та чітко віталися! А яка музика — все вчасно й до ладу!.. Це було так зворушливо! Ми плакали, ми раділи. Нарешті є в нас своя, українська, рідна, миролюбна армія- захисниця! Є в нас хороші сини й онуки — не втрачене покоління, не барахольники, не ковбасники, не кримінальники та наркомани, а справжні патріоти, надія України! Козаки!

Г. КУЗЬМЕНКО.

Харків.

ПІДПИСАНО МЕМОРАНДУМ
про надання гарантій безпеки Україні

Україна, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки в особі президентів і глави уряду Великобританії підписали Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. У цьому документі, який має величезне значення для нашої держави, наголошується, що країни підтверджують зобов'язання утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності і політичної незалежності України і що ніяка їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі статутом ООН. Вони також зобов'язуються утримуватися від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином, отримати будь-які переваги. Також зобов'язання про надання допомоги Україні як державі— учасниці договору про нерозповсюдження ядерної зброї, що не володіє ядерною зброєю в разі, якщо Україна стане жертвою акту агресії або об'єктом погрози агресією з використанням ядерної зброї. Після підписання Меморандуму та обміну ратифікаційними грамотами Договору про СНО Президент України Л. Кучма виступив із заявою, в якій зазначив, що важко перебільшити значення цієї події для України і висловив персональну вдячність Президенту США Б. Клінтону, Президенту Росії Б. Єльцину і Прем'єр-міністру Великої Британії Джону Мейджору.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Будапешт.

ЯКИМ ШЛЯХОМ ПІДЕМО? ТРЕТІМ

3 грудня відбулася прес-конференція, що підсумувала триденну роботу міжнародної наукової конференції «Соціально-економічні проблеми України як перехідного суспільства», скликаної з ініціативи ВР України. Третього дня на конференції виступив Голова ВР України Олександр Мороз, який напередодні повернувся з Республіки Польща.

Учасники конференції узагальнили практику функціонування перехідних суспільств у різних регіонах світу, проте конкретних рекомендацій саме Україні не давали. Кожна країна — унікальна і мусить мати свій шлях до розвиненого суспільства. У доповідях науковців цей український шлях дістав назву «третій». Чим відрізнятиметься він від першого чи другого і куди заведе? Щоб отримати відповідь на це запитання, доведеться набратися терпіння і трохи почекати. Високоповажна конференція не схотіла брати на себе роль пророка.

ГОСТІ З ІРАНУ

Вчора на запрошення Верховної Ради України до Києва прибула офіційна делегація Меджлісу (парламенту) Ісламської Республіки Іран, яку очолює Голова Меджлісу Алі Акбар Натег-Нурі. У програмі перебування делегації — зустрічі з Головою Верховної Ради О. Морозом, Прем'єр-міністром В. Масолом. Передбачається підписання україно-іранської міжурядової угоди про співробітництво у галузі культури, освіти, науки. Голова Меджлісу Ірану виступить на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Продиктовано в номер

Вперше засуджено вербувальників найманців

Уперше в судовій практиці України Київський обласний суд виніс вирок у злочинній справі про найманство. Трьох наших співвітчизників — Олександра Руденка, Андрія Петрика, Павла Стутського, а також громадянина Азербайджану Фізулі Вердієва визнано винними у вербуванні, фінансуванні та поставці бойовиків до районів збройного конфлікту на території Азербайджану.

Вердієва, котрий скоїв також інші злочини (контрабанда, незаконні валютні операції), суд засудив до 7 років позбавлення волі з конфіскацією валютних цінностей та особистого майна. Руденка й Петрика — відповідно до 3,5 і 3 років виправно-трудової колонії суворого режиму, Стутського — до одного року умовно.

Як відомо, Україна приєдналася до міжнародної конвенції з боротьби з найманством. І ось перші організатори зграї «диких гусей» уже вирушають до місць ув'язнення.

Ціни спричинили акції протесту

У багатьох регіонах України відбулися акції протесту у зв'язку з погіршенням життя людей після цінового удару.

Багатолюдний мітинг і маніфестації представників усіх галузей народного господарства і профспілкових об'єднань Дніпропетровська пройшли під гаслами: «Реформам — так, ціновій сваволі — ні!», «Робочій людині — гідне життя!», «Дайте можливість заробити!», тощо. Учасники мітингу вимагали комплексного підходу до розв'язання всіх проблем на принципах соціального партнерства, не перекладати реформи на плечі трудівників.

У Сімферополі мітинговці вимагали припинення знущання над народом, створення для людей умов, які давали б їм не на словах, а на ділі змогу використовувати конституційне право на життя, працю, гідну оплату праці.

Збори, мітинги, зустрічі з місцевою адміністрацією відбулися в Тернополі й райцентрах області. Акції протесту пройшли також в Одесі.

Наші спеціальні кореспонденти Світлана ПИСАРЕНКО та Микола ГОРВАТ передають із Будапешта

Сподівання, здається, справдяться

У неділю, 4 грудня, Президент України Леонід Кучма прибув до Угорської Республіки на будапештську нараду на найвищому рівні країн—учасниць НБСЄ. Разом з ним до столиці Угорщини прибули міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко, глава Адміністрації Президента Дмитро Табачник, секретар Ради національної безпеки при Президентові України Володимир Горбулін, голова Комісії Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник та інші офіційні особи.

В аеропорту «Бориспіль» Леонід Данилович дав перед відльотом коротку прес-конференцію. Оцінюючи будапештську зустріч в контексті процесів, які відбуваються в Європі та світі, Президент України зазначив, що, по-перше, вона має велике значення для безпеки на континенті, в цілому, бо продовжує процес, розпочатий у Хельсінкі. Хоча після завершення «холодної війни» не можна однозначно сказати, що в Європі панує мир і спокій. Втім, підкреслив Президент, світове співтовариство, в тому числі й НБСЄ, може багато зробити для утвердження миру в цьому регіоні. По-друге, протягом цих днів відбудеться багато зустрічей з главами держав, що також дуже важливо для нашої країни. У цьому зв'язку Леонід Кучма сподівається на те, що європейські держави нададуть Україні більш конкретну допомогу — політичну й фінансову.

Світове значення має саме підписання Меморандуму щодо гарантій безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Це третє. Але для України нині ця подія — номер один, — зазначив Президент Леонід Кучма.

Посилаючись на думку Голови Верховної Ради України про те, що за умови, коли Меморандум не буде підписано, парламент «реагуватиме відповідно», журналісти поцікавилися думкою Президента з цього приводу.

— Думаю, — сказав Леонід Кучма, — Олександр Мороз має рацію і сказав правильно. Ми всі повинні виконувати волю вищого законодавчого органу, який із застереженнями щодо надання гарантій безпеки ухвалив постанову про ратифікацію ДНЯЗ.

Цей процес Президент України назвав досить важким. Але всі непорозуміння позаду, підкреслив він. І висловив переконання, що Меморандум буде підписано. Однак, зауважив Леонід Данилович, слід виробити надійні механізми для підтримання миру. Бо коли треба робити щось конкретне, то не все так добре, як ми сподіваємося. Приклади — відомі події на території колишнього Радянського Союзу й особливо в Югославії.

Угорщина однією з перших у Європі визнала Україну як незалежну державу. І ось тепер — будапештська нарада на найвищому рівні країн—учасниць НБСЄ, де делегації України, США, Росії та Великобританії мають намір підписати Меморандум щодо гарантій безпеки у зв'язку з приєднанням України до ДНЯЗ. І коли свої підписи поставлять під документом глави держав та урядів названих країн, то обіцяє поставити його і Франція.

Якщо це станеться, то можна вважати, що Україні, як жодній досі державі, вдалося логічно довести свою послідовну позицію, приєднатися до ДНЯЗ із застереженнями й одержати гарантії безпеки.

Ці рядки із сподіваннями на підписання Меморандуму пишуться напередодні. І передчуття таке, що Україна таки спричинить прецедент. Це означатиме, що наша держава утверджує свої позиції у світі, а її кроки на шляху співробітництва й миру можуть слугувати за приклад для інших країн.

Нараду на правах господаря учора, 5 грудня, відкрив Президент Угорщини Арпад Генц. Учасників привітав нинішній голова НБСЄ, прем'єр-міністр Угорщини Дюла Хорн. Зі словами вітання звернувся до присутніх і генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Бутрос Галі. Президенти США Білл Клінтон та Росії Борис Єльцин, які виступили першими, відзначили важливість будапештської наради для знаходження дійових механізмів щодо забезпечення в регіоні стабільності та миру. Хоч кожен з них мав на проблему власний погляд. США з можливим розширенням НАТО прагне посилити свій вплив у країнах Центральної та Східної Європи. Натомість Росія намагається зупинити його. Має власну позицію щодо проблеми й Україна.

Напередодні відбулися зустрічі Президента України Леоніда Кучми з главою Угорської Республіки Арпадом Генцем і міністром закордонних справ Ізраїлю Шимоном Пересом.

Нарада продовжує роботу.

Парламентська хроніка

Держбюджет і бездефіцитність поки що різні поняття

Денне засідання 2 грудня

Як ми вже повідомляли, цього дня сесія розглядала питання «Про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік». Доповідав міністр фінансів Петро Германчук. Свого часу Верховна Рада затвердила обсяги консолідованого бюджету за доходами і видатками в однаковій сумі — 418 трильйонів карбованців, що передбачало його бездефіцитність.

Оскільки ці плани так і не вдалося реалізувати, міністр фінансів зупинився на причинах, що завадили цьому. Тільки в результаті спаду виробництва та скорочення перевезень не надійшло більше 52 трильйонів карбованців, а обсяги валового внутрішнього продукту за 9 місяців хоча й перевищили плановані більш як у два рази, в реальному вимірі зменшилися порівняно з відповідним періодом минулого року на 20 відсотків, темпи інфляції також перевищили прогнозовані показники. Крім того, після затвердження бюджету було прийнято ряд рішень з додаткового виділення бюджетних асигнувань для різних секторів економіки. Зокрема, для подолання кризового стану в агропромисловому комплексі (26 трильйонів карбованців), для закупівлі основних видів сільськогосподарської продукції (52 трильйони карбованців), на врегулювання оплати праці в соціально- культурній сфері (7 трильйонів карбованців), на збільшення дотацій Держвуглепрому (10 трильйонів карбованців) та інше. Усього видатки, не враховані в держбюджеті під час його затвердження, становили більше 115 трильйонів карбованців.

Відтак після уточнення бюджетних показників за 9 місяців поточного року обсяг консолідованого бюджету за доходами становив 460 трильйонів карбованців, а за видатками — 567 трильйонів. Дефіцит — 107 трильйонів карбованців, або 10 відсотків до уточненого валового внутрішнього продукту. Однак, коли врахувати усі (навіть неповні) зміни, доповнення і уточнення, то загалом видатки перевищуватимуть доходи на 192 трильйони карбованців. Та у зв'язку з тим, що сьогодні єдиним реальним джерелом фінансування бюджетного дефіциту є кредити Національного банку, розмір яких обмежений кредитною стелею, передбачається фінансування лише першочергових витрат. А саме: на заробітну плату, пенсії, стипендії, грошову допомогу, харчування, медикаменти.

Із співдоповіддю з цього питання виступив заступник голови Комісії з питань бюджету Микола Азаров. На його думку, невиконання бюджету насамперед пов'язане із грубими помилками в економічному плануванні та прогнозуванні. І ці помилки мали для економіки України катастрофічні наслідки: вперше обсяги валового внутрішнього продукту скоротилися за 9 місяців на 18 відсотків, національний доход — на 19,8 відсотка. Скажімо, бюджет розраховувався на основі показника росту промислового виробництва у 2,3 відсотка, а отримали — 31 відсоток спаду. Так само планували зростання виробництва електроенергії на 4,2 відсотка, а отримали 14 відсотків спаду.

Після тривалого обговорення, в якому взяли участь депутати І. Коструба, С. Пасько, В. Чемерис, В. Шевченко, В. Степенко, М. Косів, В. Суслов, М. Грабар та інші, сесія прийняла за основу постанову «Про реалізацію Закону України «Про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік» та Закон України «Про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Інтерв'ю в кулуарах

Михайло ПАРАСУНЬКО, депутатська група «Аграрники України»:

— Доповнення і зміни до бюджету 1994 року, що їх сьогодні обговорює Верховна Рада, запізнілі. Їх слід було переглянути у вересні відповідно до закону, схваленого ще на початку поточного року. Тоді можна було б завчасно проаналізувати слабкі місця виконання бюджету, з'ясувати, чому такий великий розрив між плановими бюджетними показниками та їх виконанням. Зробивши висновки, одразу вжити заходів для чіткішого його дотримання, а потім переглянути видаткову частину бюджету, зосередившись на першочергових завданнях. Це, зокрема, стимулювання виробництва продовольства та соціальний захист населення. Сьогодні, за кілька днів до кінця року, затвердження фактично минулорічного бюджету скоріше тактичний хід Міністерства фінансів, ніж дійовий важіль в економічному житті країни.

Михайло СИРОТА, депутатська група «Центр»:

— Щодо сьогоднішнього обговорення бюджету держави на 1994 рік, то мені досі незрозуміло, як можна розглядати це питання в кінці фінансового року. Хочу зауважити, що ця проблема порушувалася ще у червні, однак дебати відбуваються лише зараз. Вкотре Верховна Рада загнана в глухий кут і змушена постфактум ухвалювати рішення. Депутатів нашої групи цікавить, чому склалася така ситуація, хто несе відповідальність за зрив прийняття бюджету у визначені строки? Відповідь слід знайти, щоб практика затвердження бюджету держави у кінці року не стала традицією і не виявила себе у наступному, 1995-му році.

Віктор МУСІЯК, депутатська група «Реформи»:

— Парламентові із затвердженням бюджету просто нікуди діватися — невдовзі кінець року. Ситуація така, що не схвалити його неможливо: багатьом бюджетним організаціям кілька місяців не перераховували коштів для заробітної плати. Про це свідчать і страйки вчителів. Але така практика ненормальна, найгірше те, що не маємо проекту бюджету на 1995 рік. Уряд запевняє, що спочатку слід затвердити бюджет за минулий рік, аби було від чого відштовхнутися у розрахунках на майбутнє. На мою думку, все ж варто мати такий проект уже сьогодні, а всі зміни внести до нього протягом року.

Записав Сергій ДАНИЛЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань законності і правопорядку на засіданні, що відбулося 29 листопада 1994 року, завершила роботу над проектом Закону України, яким передбачається посилити відповідальність за порушення законодавства про працю та охорону праці посадовими особами та власниками підприємств і організацій незалежно від форм власності. Законопроект вноситься на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

На засіданні було також розглянуто внесені Генеральною прокуратурою України проекти законів щодо віднесення до підслідності органів внутрішніх справ розслідування умисних вбивств та згвалтувань, щодо розширення підстав порушення кримінальних справ та пропозицій МВС України стосовно скасування системи примусового лікування від алкоголізму та наркоманії. Комісія не знайшла достатніх підстав підтримати внесені Генеральною прокуратурою проекти законів. Що стосується скасування примусового лікування, то Комісія доручила Кабінетові Міністрів України здійснити попереднє комплексне вивчення цієї проблеми.

* * *

1 грудня Комісія з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села розглянула проект Концепції розвитку агропромислового комплексу України. Напередодні цей документ обговорювався на проведеній Комісією нараді голів комісій з питань агропромислового комплексу обласних Рад народних депутатів, у якій взяв участь перший заступник Голови Верховної Ради України О.Ткаченко. Вирішено вивчити й узагальнити висловлені численні пропозиції щодо вдосконалення окремих положень Концепції в цілому й винести проект на остаточне обговорення на черговому засіданні Комісії.

Було розглянуто також проект Закону «Про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік» та законопроект «Про оподаткування в агропромисловому комплексі України». Вироблені пропозиції передано у відповідні Комісії Верховної Ради та Кабінет Міністрів України.

* * *

Комісія з питань соціальної політики та праці на засіданні 1 грудня розглянула внесений Кабінетом Міністрів проект постанови Верховної Ради «Про затвердження положень щодо захисту прав споживачів». В зазначеному законодавчому акті регулюється порядок тимчасового припинення діяльності підприємств сфери торгівлі, громадського харчування і послуг, які систематично реалізують недоброякісні товари, порушують правила торгівлі та надання послуг населенню. Комісія внесла свої корективи до цього документа і схвалила його.

На засіданні також розглянуто пропозиції до проекту Закону України про оплату праці, підготовленого Федерацією профспілок України, Підкомісії з питань праці та зайнятості доручено узагальнити висловлені на засіданні зауваження і подати їх Кабінету Міністрів для включення до законопроекту, який буде офіційно внесено на розгляд Верховної Ради України.

В засіданні Комісії взяла участь депутатська делегація з міста Севастополя.

* * *

На засіданні Комісії з питань бюджету 1 грудня було обговорено і після внесення необхідних поправок схвалено проект Закону «Про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік». Проект передано на розгляд Верховної Ради України.

* * *

1 грудня відбулося чергове засідання Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку. Прийнято рішення про внесення ряду змін і доповнень до Закону України «Про оренду майна державних підприємств та організацій».

Було розглянуто проекти законів України «Про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік» та «Про надання статусу гірських населеним пунктам України», а також проект Кримінального кодексу України.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Громадянський Конгрес пропонує

Як уже повідомлялося, в Донецьку відбувся черговий, V з'їзд Громадянського Конгресу України — однієї з партій, що має своїх депутатів у Верховній Раді. Багато з членів ГКУ стали депутатами місцевих Рад Харкова, Луганська, Миколаєва та інших міст. Співголову Громадянського Конгресу Валерія Мещерякова обрано заступником голови Харківської облради.

До нового складу президії ГКУ ввійшли люди досить відомі: народний депутат України Юрій Болдирєв, голова асоціації шахтарських міст Донбасу Юрій Бурих, член-кореспондент Академії наук Олексій Савченко, завідувач кафедри Донецького держуніверситету Микола Рагозін та інші.

У роботі з'їзду взяв участь 81 делегат від 18 регіональних організацій.

На запитання «ГУ» відповідає народний депутат України Володимир АЛЄКСЄЄВ, який брав участь у роботі з'їзду.

— Володимире Геннадійовичу, звичайно депутати Верховної Ради входять до керівних органів своїх партій. А вашого прізвища там немає.

— Під час рейтингового голосування я набрав найбільшу кількість голосів, проте поступився місцем у президії ГКУ Олександру Карпову. Гадаю, його присутність у президії ГКУ піде на користь і нашій партії, і організації чорнобильців.

— Яким Громадянський Конгрес України бачить майбутнє нашої держави?

— Ми вважаємо, що майбутнє України може бути забезпечене лише з урахуванням реалій та за викорінення міфів. Зараз, наприклад, у суспільній свідомості побутує помилковий стереотип: або ти за Союз і збереження старих порядків, або за реформи і розрив багатовікових зв'язків з нашими сусідами. Ми вважаємо це протиставлення абсолютно штучним. Можна бути прихильником соціально-економічних перетворень і водночас виступати проти зведення нових «берлінських стін». Зараз нові держави на власному гіркому досвіді переконались, як тісно вони взаємопов'язані. Так, наша Україна дуже багата... Та багата вона насамперед своєю потужною промисловістю, яка не може існувати без джерел сировини, енергоресурсів і ринків збуту.

Будь-яка держава, котра думає про своє існування, турбується про їх розширення та створення сприятливих умов для своєї економіки. А ми зробили все, щоб утратити свої можливості на Сході, не здобувши їх на Заході. А в результаті — «маємо те, що маємо». І не забуваймо: реформувати можна економіку, що працює, а не купу уламків. Уламки можна тільки розтягати.

— Отже, ви — за реформи і союз?

— При слові «союз» усі чомусь уявляють СРСР зразка 30-х років з його голодоморами та Гулагами. І мало хто думає, що можуть бути й інші форми єднання — на засадах рівноправності та взаємної вигоди. Як це зараз робить Західна Європа. Нарешті, чомусь забуто концепцію Євразійського Союзу, розроблену академіком А. Сахаровим. Сподіваюсь, його вже в шовінізмі чи в сталінізмі ніхто не наважиться звинувачувати?

А щодо реформ... Зараз більшість досить невиразно уявляє, що таке «реформи», хоча поки що і сприймає їх позитивно. І мало хто замислюється над тим, що реформи можна проводити з різними цілями і в інтересах різних соціальних груп. Гадаю, що висловлю думку більшості членів ГКУ, коли скажу: реформи виправдані лише тоді, коли вони ведуть до поліпшення життя людей, а не до їх зубожіння на тлі чергових обіцянок чергового світлого майбутнього. До речі, чим більше наших співгромадян виграє від проведення реформ, тим ширша буде їх соціальна база. А коли реформи здійснюватимуться в інтересах кількох відсотків населення, то неминуче настане час, коли їх доведеться вести за допомогою багнетів. Або танків, як у жовтні минулого року в Москві. Не доведи, Господи і здоровий глузд, до цього Україну!

— Такі критичні висловлювання на адресу Москви, хоча вас вважають за проросійську партію...

— Знаєте, будь-яку партію можна звинуватити в тому, що вона про-якась: пронімецька, проканадська... І коли вже користуватися таким підходом, то можете нас назвати ще пробілоруською або проказахською. Подивімось правді в очі: на Заході нашої продукції ніхто не чекає і поступатися місцем на тісному світовому ринкові не буде. І наш єдиний шанс — зберегти за собою той самий ринок, який зараз дедалі частіше називають Євразійським. І для захисту наших інтересів заходів мають уживати найрізноматніших — у тому числі й політичних.

На жаль, у міру деградації України наші можливості зменшуються. Згадаймо: три роки тому без України не мислилися ні «оновлений союз», ні СНД. А тепер дедалі частіше нам дають зрозуміти, що можуть обійтися й без нас. От жаль тільки, що за всі витрати «одиночного плавання» платитимуть не ті, хто його організовує, а весь народ. Хоча, куди вже далі — останнє підвищення цін відкинуло значну частину наших співгромадян за межу фізичного виживання. І коли комусь мої висловлювання здадуться «непатріотичними», нехай згадають слова Президента Л. Кучми: «Треба, врешті-решт, зрозуміти: там, де ми не беремо участі, всі проблеми все одно вирішуються, але без нас і не на нашу користь».

— До речі, яке ставлення Громадянського Конгресу до Президента?

— Як зазвичаєно тепер казати, неоднозначне, і це виявилося на з'їзді. Ми були, мабуть, єдиною партією, яка підтримала програму Л. Кучми, до того ж задовго до виборів. Хочу підкреслити: не особистість Леоніда Даниловича, а його програму. Виконуватиме Президент свої передвиборні обіцянки — підтримуватимемо. Змінить позицію — тут уже, як то кажуть, без нас. Відступати від партійної програми і обдурювати людей, які нам повірили, ми не маємо права, та й мати справу з політиком, який після виборів спирається лише на своїх недавніх противників, — справа свідомо програна. Досить згадати, до чого призвела Л. Кравчука така тактика.

— Кажучи про підтримку програми Леоніда Кучми, ви, мабуть, маєте на увазі і проблему двомовності?

— І двомовності також. З подання недобросовісних пропагандистів досить широко побутує найшкідливіший стереотип: якщо ти за офіційний статус російської мови, отже, ти — противник української. Причому глашатаї цієї тези не зупиняються навіть перед самоприниженням. Бо ж усі їхні міркування зводяться до одного: українська мова, мовляв, така нежиттєздатна, що без адміністративних підпорок просто не виживе. Брехня, звичайно.

А ми ж виходимо з того, що двомовність — це знання двох мов. Я, наприклад, вільно володію і російською, і українською і хотів би, щоб усі мої співгромадяни мали таку можливість. Бо коли людина володітиме і мовою великого Пушкіна, і мовою великого Шевченка, вона стане вдвічі багатша. А створити їй такі умови, заохочувати її до цього — єдиний шлях, здатний усунути протиріччя в цьому вельми делікатному питанні. І найголовніше — не повинно бути в цій справі жодного насильства, бо воно, як правило, дає зворотний результат.

— І останнє запитання: як ви самі оцінюєте вплив Громадянського Конгресу?

— Ми маємо організації у 18 областях України, в політичному спектрі займаємо лівоцентристську позицію. Соціологічні опитування і досвід спілкування з виборцями показують, що потенціал наш досить великий. На жаль, через ряд причин — фінансових та організаційних — ми не змогли його використати повною мірою. Про це самокритично говорилося на з'їзді, було намічено ряд заходів щодо подолання недоліків у роботі. Розраховуємо на приплив нових людей, зростання числа прихильників. А ті люди, які є зараз, — це основне багатство ГКУ. Бо без щедрих спонсорів і за відсутності надії отримати з допомогою ГКУ «пости, чини й ордени» до нас прийшли лише ті, хто усвідомлює свою відповідальність перед майбутнім України і бажає допомогти їй вибратися з тієї глибокої ями, куди її заманили брехливими обіцянками. Це ті люди, які змогли відповісти на запитання: «Коли не я, то хто ж?»

Інтерв'ю вів
Вадим ВОДОЛАЖСЬКИЙ.

Життя Рад

Холодна старість з куцою пенсією —

це та реальність нашого буття, коли людина не живе, а животіє

Найстаріша жителька Луцька Анастасія Федорівна Давидчук живе в центрі міста. Жінці — 103 роки. Маленька, сухенька, отака собі билиночка на цьому світі. І кімнатка в жінки маленька, аварійна квартирка. Невідь-якого часу меблі, старий-престарий одяг, різний мотлох довкола... Щось кипить-парує з відра на плиті.

— Мені вермішельки принесіть... Хоч маленьку мисочку, — просили сухенькі губи старенької жінки, коли я з працівницею соціальної служби Тетяною Ломберг зайшов сюди. — Одна живу, Бог смерті мені не дає. Дітей не мала, чоловік ще у ту першу війну загинув. До мене приходять, їсти носять, в магазин піти — сили немає... Кажуть, пенсію підвищили, а хліб став дорогий. Скажіть, рідненські, чи за ту пенсію я хліб їстиму?

Через годину-дві, коли у міському відділенні соціальної допомоги на дому я згадав найстаршу жительку Луцька, то соціальний працівник Софія Вознюк сказала:

— Та хіба так нужденно живе тільки вона одна у нашому місті? Двісті сорок тисяч карбованців пенсії одержує інвалід другої групи Степанида Павлівна Сезюк. Скажіть, що вона за ці гроші може купити? То я ношу їй з дому їсти, щоб не померла з голоду. Сезюк — вже за вісімдесят, боса весь час ходила. А зараз холодно, я свої старі чоботи їй віддала... Знаєте, коли б таким одиноким і немічним людям не було допомоги з боку місцевої влади, то вони б повмирали від голоду і холоду. Страшно, що ми нині так живемо.

Погодьмось, це справді — страшно. Але ж і жити якось треба. У Луцьку сьогодні проживають 2.650 одиноких старих людей, де максимальна пенсія рядового пенсіонера разом з «хлібними» становить 890 тисяч карбованців. Але є серед них чимало таких, які одержують 410 тисяч карбованців на місяць. І не мають зовсім ніяких доходів, допомоги від рідних. Таким пенсіонерам ледь-ледь на хліб вистачає. А треба за квартиру заплатити, купити палива на зиму. Чимало старих та одиноких пенсіонерів живе на окраїні міста, де відсутній природний газ. Якщо не завезти їм вугілля чи дров — замерзнуть. І треба тут добре слово сказати на адресу Луцького міськвиконкому, працівники якого стараються хоч якось допомогти саме таким пенсіонерам. Цієї осені з бюджету міськвиконкому виділено 35 мільйонів карбованців, на які закуплено паливо для одиноких престарілих. Безкоштовно паливо на зиму вже одержали 59 пенсіонерів. Найближчими днями 1125 чоловік одержать одноразову матеріальну допомогу, кожний в сумі 950 тисяч карбованців. Для малозабезпечених на зимове зберігання закладено 130 тонн картоплі. Відкривається їдальня, де кожен день безкоштовно харчуватимуться 25—30 пенсіонерів. В спеціально відкритому магазині 2.200 чоловік малозабезпечених мають змогу купити продукти харчування за низькими цінами. Голова Луцької міської Ради Антон Кривицький розповів, що за рахунок місцевого бюджету безкоштовно харчуються учні перших і четвертих класів, діти-сироти — від першого до одинадцятого класу.

— Незважаючи на загальну економічну скруту, слабенький бюджет міста, ми дбатимемо про найбідніших старих людей, — ділився думками Антон Федорович. — Створюємо будинок милосердя, працівники якого допомагатимуть самотнім, інвалідам. Для цього міськвиконком уже виділив більше 50 мільярдів карбованців. Закуплено продукти і товари першої потреби, ціни на які будуть значно нижчі, ніж в інших торгових закладах міста.

Новинкою для Волині сьогодні є те, що в містах і райцентрах створюються стаціонари на 6—10 місць, де людина може перезимувати, якщо, наприклад, власна хата потребує ремонту, або господар її старий та немічний. Такі стаціонари вже діють в Ковелі, Горохові, в Локачах. В них — повне державне утримання. Начальник відділу соціального захисту населення виконкому Рожищенської районної Ради Марія Власюк розповіла, що, крім територіального центру, який діє в Рожищах, йде підготовка до відкриття побутової майстерні, в якій найбідніші старі люди за низькими цінами могли б пошити для себе щось з одягу. Чи не вперше на Волині тут відкривають кімнату медичної допомоги для одиноких та інвалідів району. Фінансування здійснюється з місцевого бюджету. Місцеві підприємства відпускають для спеціального магазину свою продукцію без попередньої оплати, якнайдешевше.

— Але не треба думати, що у нас так все добре, — говорила Марія Микитівна. — Мені дуже важко зрозуміти, як живе нинішній пенсіонер, навіть якщо він і одержує 780—890 тисяч карбованців. Повірте, коли людина має тільки пенсію, то прожити — не можливо. Я добре знаю пенсіонерку Марію Федорівну Левчук. Робочий стаж у неї — 42 роки. Пенсія — 339.600 карбованців. А є люди, які мають 10—15 років стажу, пробайдикували все своє життя, а нині одержують пенсію більшу як удвічі вищу. Скажіть, будь ласка, навіщо працювати? Чи є сьогодні в робочої людини інтерес до праці? Немає. І не буде, поки в нас ось така визначеність. Мене дивує, що ніхто над цим не задумується ні у Верховній Раді, ні в Кабінеті Міністрів. Мабуть, чиновники з високої влади не знають справжньої ситуації на місці.

Розповіла Марія Микитівна й дещо інше. Як правило, сільські листоноші в селах раз в місяць розносять людям пенсії. На велосипеді, із сумкою через плече... Як десять, двадцять років тому. Тільки ж зараз у цих сумках — десятки мільйонів карбованців. А листоноші — це переважно дівчата, молоді жінки. Не мають вони ніякого захисту. Безборонні перед лихою людиною? Хіба це не проблема?

Побував я недавно у відділенні зв'язку села Кременець Рожищенського району. Якраз листоноша Валентина Зайчук збиралась розносити пошту. Лежали газети, листи... Приємно було дізнатися, що передплатників «Голосу України» в цьому селі — 26 гісмей, а на 1995 рік — значно більше.

— Обслуговую я 279 пенсіонерів, — говорила Валентина Зайчук. — Найбільша пенсія — до півтора мільйона карбованців, найменша — 410 тисяч. Щодня об'їжджаю 35—40 будинків. Своїм велосипедом, із своєю сумкою. Це при «совєтах давали листоношам транспорт і сумки, а зараз — як хочеш. Купити нову сумку — це 350 тисяч карбованців, а зарплата в мене — 450 тисяч. Добре, що батьки допомагають, а то і на хліб не вистачило б.

Ішов холодний листопадовий дощ. Пронизливий вітер. Валентина Зайчук, підтримуючи велосипед, зникла в сільській вулиці. А в мене перед очима стояла найстаріша жителька Луцька, а, може, й всієї Волині, яка просила принести їй вермішельки.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

УКАЗАМИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

УТВОРЕНО

Міністерство рибного господарства України

ПРИЗНАЧЕНО:

ШВЕДЕНКА Миколу Миколайовича міністром рибного господарства України.

СИВУЛЬСЬКОГО Миколу Івановича першим заступником міністра фінансів України.

УВІЛЬНЕНО:

ГЕРАСИМЧУКА Дмитра Андрійовича з посади першого заступника голови Державного комітету України по вугільній промисловості у зв'язку з переходом на іншу роботу.

ОСТАПЕНКА Олександра Федоровича, СПЕКТОРА Григорія Володимировича, ТОЛМАЧОВА Валентина Васильовича з посади заступника голови Державного комітету України по вугільній промисловості у зв'язку з ліквідацією Комітету.

ЮМАШЕВА Павла Володимировича з посади заступника голови Фонду державного майна України за власним бажанням.

На минулому тижні у Верховній Раді обговорювалось питання про використання агропромисловою асоціацією «Земля і люди» кредитної лінії уряду США під комплексний проект з вирощування кукурудзи. Враховуючи зрослий суспільний інтерес до «кукурудзяної справи», друкуємо виклад виступів Л. Танюка і О. Ткаченка, які прозвучали з парламентської трибуни.

ДРАМАТУРГІЯ

Лесь ТАНЮК:

— Я належу до тих членів комісії, які відмовилися підписати довідку, одноосібно складену паном Чечетовим і запропоновану нам до механічного підписання. Відмовились підписати цю довідку: О. Єльяшкевич від «Реформ», Т. Кияк від «Державності», секретар Комісії Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, член фракції МДГ Г. Старовойтова, О. Крандакова від МДГ, Ю. Тима від УНА-УНСО, Л. Танюк від Руху. Підписали: М. Чечетов, В. Вишневецький від КПУ, Ю. Карасик від «Аграрників України», В. Ольховський, А. Косолапов від КПУ, М, Лавриненко від «Соціалістичної фракції» і В. Немировський від КПУ.

Роботу комісії не можна вважати достатньою, рішення сесії не виконано. За майже 5 місяців комісія провела лише 4 засідання, на них жодного разу, незважаючи на наші вимоги, не прийшов О. Ткаченко. Я вже не кажу про вперте приховування ним своєї декларації про доходи. Членам комісії не було надано повної документації, заплановані виїзди в ряд господарств, що підписали угоди з АПА «ЗЛ», було зірвано, а голова комісії постійно вів роботу по згортанню перевірки, як він пояснював, «з патріотичних міркувань».

О. Ткаченко та М. Чечетов називають проект «якнайглибше пропрацьованою на той час пропозицією». Це неправда. Проект опрацьовано дуже погано. Генеральний директор фірми «Земля і люди» Г. Білокопитов повідомляє, що Кабінет міністрів розглянув проект у лютому 1993 року, а вже 4 лютого цей проект було підписано. Затвердив його Кабінет міністрів 9 лютого. Не було проведено експертної оцінки договору, організаційні роботи виконані нашвидкуруч і з великим запізненням, вантажі завезено до господарств з порушенням строків.

Господарства Рівненської області отримували насіння ще 25 травня і змушені були відмовитись від нього, бо хто ж сіє кукурудзу так пізно. Та й взагалі АПА «ЗЛ» регулярно не виконувала обіцяних термінів поставки насіння, гербіцидів і техніки. А керівники АПА «ЗЛ» досі не домовляться між собою — на семи чи на дев'яти пароплавах було доставлено вантажі. За доповідною В. Ільїна їх було 7, за актом КРУ від 8.06.94 р. — 9. Так само вони досі не можуть підрахувати, скільки господарств ними було «ощасливлено» — 650, 765 чи 808. У різних документах різні цифри.

Отже, в березні АПА «ЗЛ» отримала під гарантію українського уряду 70 мільйонів доларів для закупівлі зерна кукурудзи. Повернення кредиту передбачалося здійснити до квітня 1994 року. Проте асоціація виявилась неспроможною їх повернути. Долари були повернуті з державного бюджету. Бюджет України зазнав збитків на суму 71,75 мільйона доларів (тобто 70 плюс проценти).

«Враховуючи викладене, — писав у своїй доповідній записці заступник міністра фінансів В. Ільїн, — Головна державна податкова інспекція України вважає, що асоціацію «Земля і люди» в подальшому недоцільно включати до списку суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності по використанню державних цільових кредитів». І запропонував: «Зобов'язати асоціацію «Земля і люди» в терміновому порядку реалізувати сільгосппродукцію і техніку, що є на складах, для погашення заборгованості за кредит (лист від 28 квітня 1994 року). Звичайно, цього ніхто не зробив, бо фірма, по суті, збанкрутувала і сподівалась тільки на державний порятунок. А всі розмови її президента про високі прибутки від проекту, які він оцінює у сотні мільйонів доларів (які нібито не віддані державі тільки тому, що лежать у колгоспах), — легенда. Легенда, створена для того, щоб приховати від людей і держави ті величезні збитки, що їх заподіяла «Земля і люди».

О. Ткаченкові хочеться ототожнювати власну комерційну структуру і Українську державу. Лише переплутавши власну кишеню з державною, можна стверджувати, що все закуплене асоціацією є загальнонаціональною власністю і пішло в «закрома Родины». А тому, мовляв, нічого бамкати в дзвони, все залишилося в Україні і все дало віддачу.

Але комусь воно залишалося у вигляді розбудованих панських маєтків та розкішних іномарок, а іншим у вигляді податків з дірявих кишень.

Чечетов приховує у своїй записці, а Ткаченко приховує у своїй статті в «Голосі України» той факт, що при укладенні угоди в лютому 1993 року АПА «ЗЛ» вдалась до підміни свого юридичного статусу. Будучи комерційною структурою, вона видала себе в угоді «за державне підприємство під керівництвом Міністерства сільського господарства, яке від імені уряду приєднується до договору». Саме це дозволило їй отримати державний цільовий кредит під гарантію двох урядів — України і США.

Але ж, пане Ткаченку, така дія підпадає під статтю 182 Кримінального кодексу України. Йдеться ж бо про службовий підлог, про внесення службовою особою в офіційні документи завідомо неправдивих відомостей.

Метою цього підлогу було отримання пільг для власної комерційної фірми. Такі пільги АПА «ЗЛ» або отримала (державна гарантія на повернення кредиту, безмитне отримання вантажів вартістю понад 65 млн. доларів), або намагалася отримати (ліцензії на вивезення продукції, обернення карбованцевої маси за державним курсом у долари тощо).

Отже, зерно, закуплене асоціацією, було, за її твердженням, частково не придатне до українських умов, а тому більша частина зернової кукурудзи або вимерзла, або пішла на силос. Це суперечить п. 2 стор. 3 листа від президента американської фірми «Зенека», де зазначено: «Зенека» вважає, що насіння, яке було поставлене, повністю відповідало всім специфікаціям контракту».

Друге. Важко збагнути, чому такий «кукурудзяний ас», як О. Ткаченко, наполіг на тому, щоб заморську кукурудзу висіяти не в чотирьох, як передбачалось, а в 17 областях України. Саме тому вона не зійшла, що було порушено контракт, в якому зазначено, що «все гібридне насіння кукурудзи буде посіяне в межах чотирьох областей центральної України».

Третє. Під час закупівлі комбайнів та іншої техніки через посередницькі фірми було, як відомо, здійснено потрійну переплату, на чому Україна втратила близько 11 мільйонів доларів. Мусимо знати, в чиїх кишенях ці долари осіли.

За державні гроші були закуплені товари, що не мали прямого відношення до проекту — 32 легкові автомашини, офісні меблі, офісна техніка, комп'ютери, факси, телефонні апарати.

Встановлено численні факти обміну, продажу та безкоштовного передання автомобілів та інших матеріальних цінностей на баланс іншим фірмам, що унеможливлює відповідальність асоціації перед держзаставою майна в повному обсязі. Автомобілі, зокрема, виконували роль розмінної монети — ними повертали борги, розплачувалися за оренду, бензин тощо.

Угоди, які укладала АПА з партнерами, вона не виконувала. Наслідком цього стали збитки в господарствах України. Так довідка КРУ лише по одному Вінницькому району Вінницької області свідчить, що АПА завдала їхнім господарствам збитків на 926 тис. американських доларів. Нагадаємо, таких господарств було понад 800. Сумарні збитки, що їх завдала АПА господарствам, за нашими підрахунками, можуть сягати від 300 до 320 мільйонів доларів. Без самого кредиту.

Для підтвердження чи заперечення цих даних необхідно провести незалежну аудиторську перевірку.

Значної шкоди завдали Україні гербіциди, закуплені асоціацією, її споживацький та хижацький підхід до справи. Деякі з них, зокрема, харнес і стомп не були дозволені в Україні. Важко визначити шкоду, заподіяну грунтам України.

Техніку й зерно перевозили судна США. Ми про це рідко говоримо, але мусимо пам'ятати, що платня за фрахт американських суден в три-чотири рази перевищує звичайну міжнародну вартість фрахту.

Кукурудзяний проект Ткаченка завдав страхітливого удару вітчизняній селекційній справі. Академік О. Созінов писав, що врожай не стався не тільки через дощі, а й через те, що злегковажили різницю в індексах ФАО (термін визрівання кукурудзи).

За американську техніку АПА «ЗЛ» заплатила понад 39 мільйонів доларів. Чому ці гроші не були скеровані на розвиток вітчизняної техніки? Чому значна частина цієї техніки не числиться ніде на балансі? Чому вона не дає сьогодні належної віддачі? На оплату послуг американських фермерів АПА «ЗЛ» списала 2 мільйони 740 тисяч доларів США. Як насправді були втрачені ці долари, бо самі американці нічого не знають про отримані ними кошти? Я двічі наполягав на розслідуванні цього епізоду. Мені в цьому відмовили: як і в наданні Ткаченком декларації про с[illegible] доходи.

Пан Чечетов сказав, що Америка вислала нам сім трактів, а прийшло, мовляв, десять трактів, тільки меншою вагою Що, вони розплодилися в дорозі? Не набули батьківської ваги? Справа в тому, що подають вагу американці у фунтах, а ми в кілограмах. Ось звідкіля різниця. Багато вантажу було приховано, ніде не зареєстровано, приміром, 8 котлів, косарка для саду тощо.

Додаток до виступу

Окрім наведеного у виступі, в окремому листі до редакції «Голосу України» у відповідь на статтю О. Ткаченка «Усе, що ми закупили вже принесло і принесе віддачу», («ГУ» № 223 від 24.11.94 р.) Л. Танюк додав ще й таке: тоном пр[illegible]рорського звинувачення Ви, [illegible] Ткаченко, повідомляєте сотням тисяч читачів «Голосу України»:

«Але факт і те, що на свою передвиборчу кампанію Л. Танюк отримав 40 тисяч доларів від незалежних американських профспілок. Про це, зокрема, написав до Мандатної комісії суперник Л. Танюка по округу І. Макар. Гроші отримав, тож і відпрацьовувати треба».

Одне слово, продався Танюк іноземним фірмам, працює на ЦРУ та капіталістів, а в тих одна мета — повалити Олександра Ткаченка! І ось тепер рухівського диверсанта схоплено за руки, в яких він цупко затиснув 40 тисяч американських доларів! І тому його — до суду! Аби не здіймав руки на парламентський істеблішмент і дав, нарешті, спокій лівим силам — комуністам і соціалістам.

Бог свідок, такої великої суми я досі не тримав у руках. І взагалі це мені змагатися з мільйонноде[illegible]

Аграрна політика

СЕЛО І ІНФЛЯЦІЯ

Проблеми подолання кризи в агропромисловому комплексі стільки разів обговорювались на пленарних засіданнях Верховної Ради попереднього і нинішнього скликань, що, мабуть, ті розмови набридли і самим селянам, але справу — не вирішено.

БІЛЬШЕ того, село звинувачують у тому, що воно нібито є чинником інфляції, гальмом економіки і т.д.

Ці цинічні звинувачення на руку тим, хто хоче відвести підозру від своїх кримінальних дій у сфері вітчизняної економіки.

Поміркуймо. Так, село і раніше було фінансовим донором держави. Але тоді ці грошові ресурси використовувалися для вітчизняного виробництва, утворення додаткових робочих місць, вироблення предметів першої потреби.

А тепер селянина пограбували і ще грабують для збагачення окремих ділків злочинного бізнесу.

Ось деякі складові частини механізму пограбування селян, та й робітників теж.

ПРИ переході від однієї суспільно-політичної формації — соціалізму до іншої — капіталізму, українськими «реформаторами» створювалися економічні механізми масового пограбування людей і первісного накопичення капіталу.

Основною складовою частиною цього механізму є інфляція. Вона найбільше соціальне лихо, яке спіткало Україну. Інфляція зруйнувала виробництво і загнала людей праці у злидні. І водночас допомогла сконцентрувати багатство в руках спекулянтів і шахраїв.

Наші доморощені риночники з світоглядом і психологією провінційних крамарів досягли великих успіхів, створюючи парникові умови для комерсантів. Всі комерційні структури і перекупники нажилися на інфляції. Тому вони і роблять усе, щоб зірвати антиінфляційні заходи. Чинники інфляції створюються штучно.

Наприклад, в умовах товарного дефіциту і зменшення обсягів виробництва курс національної валюти кон'юнктурно знижується через підвищений попит на імпорт. Держава своїми незграбними (або ж інспірованими) діями може сприяти роздуванню попиту на імпорт та іноземну валюту.

Торговельний посередник скуповує інвалюту, за неї імпортує товар, який продає з прибутком, знову купує іноземну валюту і т.д. За невеликого дефіциту це сприяє наповненню внутрішнього ринку, після чого попит на іноземну валюту зменшується, а валютний курс знову підвищується. Але коли дефіцит гострий і наростаючий, а виробництво зупиняється — ринок не врівноважується, курс іноземної валюти під тиском шаленого попиту дедалі зростає. Ще й підігрівається вивезенням валюти за кордон. Такий спекулятивний вихор стає суттєвим чинником інфляції.

Доларизація грошового обігу — ще один чинник інфляції. Здається, нарешті уряд і Нацбанк намагаються з цією доларизацією якось боротися.

ТЕПЕР подивимося на механізм штучного підвищення курсу іноземної валюти. Первісне співвідношення валют різних країн залежить від співвідношення цін на товари, які находять в обмін. Курс валюти у принципі має бути таким, щоб продавцеві товару було байдуже, за яку валюту його продавати. Якщо, наприклад, ціна тонни нафти на ринку однієї держави 100 доларів, а на ринку іншої 10000 крб, то курс останнього на цьому товарі становитиме 100 крб за 1 долар.

Якщо взяти середнє співвідношення цін наборів із 124 основних продуктів у США та Україні, то курс карбованця (за даними Інституту економіки НАН України в 1993 році) мав становити 254 крб за долар.

Чому ж у дійсності курс карбованця набагато нижчий — 70000 за 1 долар на 1 жовтня 1994 року? Бо тому, що розвивається підвищений, можна сказати, спекулятивний, попит на долари.

Джерелом накопичення капіталу комерційними структурами, а також іще одним чинником інфляції є емісія грошей — випуск в обіг готівкових і безготівкових платіжних засобів, які повинні забезпечити обслуговування руху товарних потоків.

В умовах постійного спаду виробництва та зниження обсягів реального національного продукту додатковий випуск в обіг не забезпечених товарною масою грошей для покриття цінового приросту валового внутрішнього продукту призводить до зростання цін, розкручування інфляційної спіралі та подальшого зубожіння населення.

Опоненти можуть сказати, що емісійну інфляцію розкручує якраз агропромисловий комплекс. Це так. Але це робить не селянин, який працює на фермі та в полі.

Бо існує механізм вилучення грошей із села через систему заготовлень. Прикладом можуть служити такі цифри. Питома вага прибутку сільськогосподарського виробника в ціні буханця хліба — 14 %, в ціні 1 кг масла — 10 %, в ціні 1 кг цукру — 8 %.

Це говорить про те, що селянин не є власником своєї продукції, у нього її забирають безплатно.

Висновок один. Кризу на селі треба долати не емісією не закупівлі сільгосппродукції, а зміною відносин держави і села. Зміною виробничих відносин в агропромисловому комплексі між сільськогосподарськими виробниками, суміжними підприємствами та підприємствами обслуговування.

Анатолій КОСОЛАПОВ,
народний депутат України,
голова підкомісії Верховної Ради України з питань грошово-кредитної політики.

«КУКУРУДЗЯНОЇ СПРАВИ»

вими можливостями нашого аграрного Шерлока Холмса (маю на увазі пана Ткаченка, який так прискіпливо досліджує тепер мою біографію).

Признатися, на такого роду базгранину я давно перестав реагувати. На Івана Макара я тоді не подав до суду лише тому, що той встругнув свого «доноса» зопалу, виключно з розпачу, — бо набрав на виборах у Дрогобичі 1,7 % голосів (проти моїх 58,6 %). Друзі, що його хвалили й накручували, вмить відскочили вбік, Макар залишився без роботи; дружина безробітна, діти, клопоти. І хоч був я дуже лютий на нього за ці наклепи, мені не захотілося, щоб на бідного Макара знову полетіли всі шишки. Та й Юхновський підтримав: «Не треба. Ти переміг, а він охолоне. Дай йому час».

Однак спроба після сотень інших фальшивок підкинути ще й цю, «фінансову», — була. Про це писали 26.03.94 у своїй заяві до Голови Центральної виборчої комісії п. І. Ємця мої довірені особи.

Генеральна прокуратура листом від 13.05.1994 року повідомила І. Макару, що «доказів причетності Л. Танюка до отримання коштів від іноземних фірм в ході перевірки не здобуто».

Бажаючи поставити крапку на цій історії, я наполіг на графологічній експертизі. Таку експертизу було проведено. І 19.05.94 р. я одержав з прокуратури довідку. Щоб у моїх Шерлоків Холмсів та докторів Ватсонів знову не засвербіли руки до анонімних кривотлумачень, цитую цю відповідь повністю.

«Народному депутату України Танюку Л.С.

Повідомляю, що по закінченні перевірки доводів, викладених у зверненні гр. Макара І.І., матеріали перевірки 12.05.94 р. направлені в Генеральну прокуратуру України.

Одночасно повідомляю, що проведеним спеціалістами експертно-криміналістичного відділу Головного управління внутрішніх справ м. Києва почеркознавчим дослідженням встановлено, що «підпис в документі організації «Фрідом Хауз» виконаний не Лесем Танюком, а другою особою з наслідуванням підпису Л. Танюка». (довідка № 243 від 10.05.93 р.).

Перший заступник прокурора міста старший радник юстиції

С.М. Винокуров».

Якщо справді, пане Ткаченко, це був ваш останній аргумент у захисті «кукурудзяної справи», то мені вас щиро шкода. До мого імені, яке вам хотілося б у такий негідний спосіб забруднити, ваш дьоготь не пристав. Але, хлюпаючи дьогтем на іншого, можна забризкатися і самому. Погляньте на свої руки, пане Ткаченко, чи не вчинили ви щодо мене злочину, свідомо образивши мою честь та гідність?

Олександр ТКАЧЕНКО:

— Класичних способів компрометації керівників, державних діячів дуже багато. І ми з вами є свідками цього. Я лише наведу один приклад. У 93-му році одному колишньому державному діячеві Союзу РСР під Франкфуртом-на-Майні, в Німеччині запропонували подивитись цікавий об'єкт. Після оглядин його запитали: що він вам нагадує? Наш колишній керівник сказав — щось схоже уже бачив у Союзі, але не пам'ятає де... Йому пояснили, що це — Макет Красної площі і підходи до Красної площі. Тут проводили тренування три молоді пілоти ФРН, в тому числі Руст, які обійшлися в 17 мільйонів марок. Як ви знаєте, після скандалу з польотом Руста зняли з посади міністра оборони і ще 14 генералів та маршалів.

Тому зараз, коли мова йде про проект комплексного підходу до вирощування кукурудзи, мені випадок у ФРН нагадує про одне і те ж...

Ви прекрасно розумієте, що йде боротьба за ринок. І на нашому ринку вже 10 — 12 років добре господарюють іноземні фірми, які поставляють насіння, поставляють техніку, поставляють засоби захисту й інвентар для переробної промисловості.

Фірмі «Зенека» вперше в історії разом з Міністерством сільського господарства України вдалося відпрацювати у 93-му році комплексний проект вирощування кукурудзи, де передбачаються поставка насіння, засобів захисту, сівалок, оприскувачів, комбайнів і сушарок. Це справді унікальний проект за своїми задумом і масштабами.

Я особисто до нього в той час не мав ніякого відношення, оскільки у міністерстві вже не працював. Коли мене запросили до Міністерства сільського господарства для ознайомлення і запитали, чи дам згоду очолити цей проект, то я попросив три дні — подумати. І коли разом із спеціалістами провели експертизу, то побачили, що справді проект не мав аналогів у нашій практиці (та і в світовій). Американська сторона погодилась з моєю кандидатурою. Отож я відклав роботу, якою займався із фірмою «Земенполе» (Югославія) і німецькою фірмою. Ми відпрацьовували аналогічне на невеликих площах — 10 — 15 тис.га. А тут — 200 тисяч гектарів!

Зауважте, не зерно тільки купувала Україна, а всю технологію. Щоб згодом і себе краще годувати, і продавати, а не купувати зерно. Це — найцінніше для України в тому проекті!

Мені надали можливість виїхати до Америки разом з п'ятьма спеціалістами, щоб розглянути цей проект на місці. Зі мною поїхали спеціалісти як з Міністерства сільського господарства, так і з асоціації «Земля і люди». Протягом трьох днів ми ознайомлювалися з проектом і дійшли висновку, що він заслуговує не просто на увагу, а заслуговує на його застосування на території України.

За короткий строк, починаючи з середини березня, а точніше десь з 10 — 12 березня і до середини (по 20) квітня, ми одержали всі вантажі, які передбачалися проектом, одержали відповідну підтримку з боку наших організацій — Міністерства сільського господарства, митних служб, науково-дослідного інституту по випробуванню сільськогосподарських машин.

Отже, за півтора місяці ми провели величезну роботу як з організації транспортування, так і з реалізації самого проекту. Було охоплено в 17 областях 765 господарств, колгоспів і радгоспів. Це, безперечно, величезний обсяг. Під цей обсяг американська сторона за контрактом відрядила до нас 20 агрономів-інженерів і 96 фермерів для роботи у період від посівної до збиральної кампанії.

У 1993 році ми посіяли не 200 тис. гектарів, а 100,8 тисячі. Незважаючи на складні погодні умови 93-го року (у вересні вдарили заморозки), ми одержали 197 тис. тонн зерна і 100 тис. тонн силосу на суму 149 млн. доларів за світовими цінами.

Проведена експертиза і цю довідку з результатами підписали президент Академії аграрних наук О. Созінов та міністр сільського господарства Ю. Карасик. Була проведена незалежна експертиза й американською стороною. Американська сторона обрахувала врожай, який ми зібрали і в зерні, і в силосі і вийшло на суму 166 млн. доларів.

Але комусь треба показати, що в Україну не варто комплексно вкладати інвестиції. Бо за розрахунками ми мали одержати за 5 років — 70 мільйонів. А за розрахунками американців, ми одержали десятки мільйонів доларів прибутку вже у перший рік. Та ще й техніки отримали на 49 млн. доларів.

Цей проект ми продовжили у 1994 році й далі продовжимо.

Починаючи з грудня 1993 року по середину травня 1994-го року було проведено 9 ревізій асоціації «Земля і люди». Вони були зроблені за вказівками тодішнього Голови Верховної Ради І. Плюща і виконуючого обов'язки Прем'єр-міністра Ю. Звягільського.

Результати перевірок друкувалися у «Вечірньому Києві» та інших газетах, що теж було порушенням усіх законодавчих і юридичних основ. Після всіх тих перевірок мене особисто тричі запрошували до Генеральної прокуратури.

Нашу роботу перевіряла державна митна служба, транспортна прокуратура, КРУ тощо. Усі ті ревізії не дали нам можливість цього року посіяти 40 тис. гектарів. Із 100 тис. га ми засіяли 60. Але цього року вся кукурудза дозріла.

Якщо торік середня врожайність по Україні була 25,2 центнера з гектара, то наша кукурудза дала 49,3. Якщо цього року по Україні середня врожайність 20,6, то кукурудза нашої асоціації дала врожай 39 центнерів. За два роки ми тричі окупили цей проект. Треба враховувати і техніку, яка завезена — 200 зернозбиральних комбайнів, 100 обприскувачів і 54 сівалки. Продуктивність американського комбайна у 5 разів вища, ніж у нашого (45 — 50 га за день). Обприскувач обробляє 300 — 350 га. Сівалка висіває 100 — 120 га за день. Розраховано техніку на 10 — 15 років. Окупність — 4 — 5 років. Отож робота по реалізації цього проекту, попри всі наші негаразди, принесла і ще принесе вигоду Україні.

Додаток до виступу

Верховна Рада України на сесії двічі розглядала дане питання. Тимчасова комісія, яка протягом п'яти місяців перевіряла використання кредиту США, дійшла однозначного висновку — правопорушень і криміналу з боку асоціації «Земля і люди» немає. Це підтверджено дев'ятьма ревізіями, що проведені компетентними органами на рівні республіки, областей і районів, де застосовувалась американська технологія вирощування кукурудзи. Спеціалісти-виробничники і науковці, спираючись на результати застосування технології у 1993—1994 роках, стверджують одне — крупномасштабний українсько-американський проект цілком підходить для умов України.

Розроблена програма вирощування зернової кукурудзи буде продовжена і в наступному році, оскільки вона розрахована на декілька років. Більше того, за прикладом «кукурудзяного» проекту Кабінетом міністрів України затверджений новий проект «Інтерцукор», яким спільно з німецькою фірмою передбачено вирощування цукрових буряків на площі 100 тис. гектарів. Подібний проект розробляється спільно з французами і голландцями по соняшнику.

Актуальність таких проектів підтверджується тим, що вони органічно вписуються у ті реформи АПК, про які немало років точаться лише розмови. Звичайно, на їх застосування і вдосконалення потрібен не один рік. А тому, мабуть, не слід відштовхувати іноземних інвесторів, а навпаки — запрошувати їх до плідної співпраці. Що ж до оцінки прогресивних нововведень, то їх мають давати висококваліфіковані спеціалісти своєї справи.

* * *

Ситуацію, яка склалася довкола використання асоціацією «Земля і люди» кредитної лінії уряду США, ми попросили прокоментувати заступника Генерального прокурора України Ольгу Колінько і начальника КРУ Мінфіну Павла Сліпченка.

Ольга КОЛІНЬКО:

— Прокуратура дасть правову оцінку діям посадових осіб і фактам порушень (якщо такі будуть виявлені) тільки тоді, коли матиме результати ревізії КРУ Мінфіну. Такого акта у нас ще немає. Тільки тоді, коли спеціалісти КРУ зроблять свої фахові висновки, до справи візьмуться правоохоронці.

Запевняю, що наші спеціалісти працюватимуть сумлінно, прискіпливо і ретельно. Будуть винні — вони понесуть відповідальність. Незважаючи на посади і пости.

Павло СЛІПЧЕНКО:

— Перевірку асоціації «Земля і люди» КРУ зробило і матеріали ми передали до Тимчасової депутатської комісії, яку очолює М. Чечетов. На вимогу цієї комісії. Так, у актах зафіксовано факти порушень. Ви ж знаєте, який зараз стан виконавської дисципліни і в центрі, і на місцях. Але оцінку цим порушенням і причетність до них тих чи інших посадових осіб різних рангів мають дати правоохоронні органи і аж ніяк не Верховна Рада. То не її справа.

* * *

Залишається додати сакраментальне: кожен політик — людина на видноті. І він має знати, що будь-яка його дія, а тим більше фінансово-господарська, може розглядатися навіть під мікроскопом.

Отож інтерес до цієї справи — зрозумілий. Часи однопартійно-безконтрольно-правильних рішень минулися. Зараз політичні опоненти один до одного прискіпливі. І це добре.

Але звикаймо й до того, що остаточні висновки з будь-якого «компромату» — за правоохоронними органами. І тільки за ними.

Календар «Голосу України»

«ДЛЯ МЕНЕ ІСТОРІЯ НЕ БУЛА ЧИМОСЬ АРХАЇЧНИМ»

Київському живописцеві й графіку Михайлу Дерегусу вчора виповнилося 90 років. Щодня — робота над новими картинами, щодня — учні...

Михайло Дерегус з когорти славетних першопрохідців нашого буремного століття, сучасник і побратим тих, чиї діяння, творчість і життя набули легендарної забарвленості. Однодумець Павла Тичини, Олександра Довженка, Василя Касіяна, Миколи Бажана, Івана Кавалерідзе, Бориса Лятошинського, Леся Курбаса, Андрія Малишка, Амвросія Бучми. Народний художник. Народний не тому, що його творчість увінчана найпочеснішою національною відзнакою. Народність — в органічному злитті його внутрішнього духовного світу з життям народу.

...Вперше офорт «Дума про козака Голоту» був експонований у Києві восени 1947 року на виставці, що була організована після визволення України від фашистів. Уяву Дерегуса-художника й людини, його натхнення і роботу взагалі полонили звитяжці-герої. І легендарні — козак Голота, Іван Коновченко, Ганжа Андибер, Маруся Богуславка, й історичні — Богдан Хмельницький, Іван Богун, Семен Палій, Данило Нечай... Ці та інші образи увійшли в масштабний цикл офортів «Українські історичні пісні й народні думи».

Художникові не бракувало критиків, які дорікали йому за відхід від «генеральної лінії» (і така була в нашому мистецтві), занурення у сиву давнину. Не подіяло. «Для мене, — говорив Михайло Гордійович, — історія ніколи не була чимось архаїчним, таким собі романтичним замилуванням минувшиною. Я завжди шукав і знаходжу в її глибинах ті моменти й таких звитяжців, які найближчі моєму серцю й суголосні нашій дійсності, а головне — невмирущі в народі...»

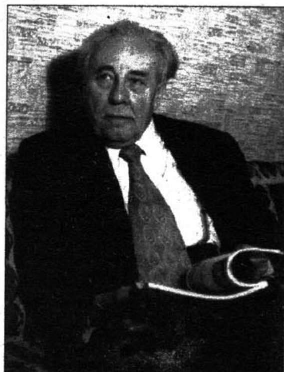
Влітку 1939 року разом з своїм другом, теж художником, Гаврилом Пустовійтом рушив Дерегус пішки шляхами України. Тоді він створив такі шедеври пейзажної лірики, як офорти «Пристань у Ходорові», «Біля Корсуня», «Три явори», «Гребля у Вільшанах». Тоді ж з'явився перший за часом варіант композиції «Вітер» (гравюра сухою голкою).

Повоєнні десятиріччя Михайла Гордійовича — це час надзвичайно напруженої праці, результатом якої на сьогодні слід вважати відкриття ним нових обріїв поетики образотворчого мистецтва. Йдеться не лише про самобутнє бачення і глибоко психологічне осмислення сутності образів, що зображувалися, надзвичайну живописність, сувору дисципліну техніки рисунка, а й про ту дивовижну індивідуальну емоційну інтонаційність, якою пройняті його твори.

Романтизм? Так, романтизм, але романтизм особливої вартості! Яскравий приклад — реалізація масштабного живописного циклу «Степ», над яким митець працює і донині.

Надзвичайно плідна робота Михайла Гордійовича в царині книги. Він першим в Україні виступив з образно-пластичним коментарем толстовської епопеї «Війна і мир». Був він і першопрохідцем в ілюструванні прозових творів Кобзаря. Шевченкова «Катерина», «Лісова пісня» Лесі Українки, «Вечори на хуторі поблизу Диканьки» Гоголя, оповідань Марка Вовчка.

Ілюстрації Дерегуса... Значущість цієї частини доробку митця важко переоцінити. Ясна річ, не з огляду на їхню чисельність або шістдесятилітній досвід доробку. Кожна з робіт — це щоразу аргумент на користь плідної співтворчості (заочної або безпосередньої) письменника й художника-ілюстратора...

Народному художникові України, лауреатові Шевченківської премії, кавалерові Почесної відзнаки Президента, академіку Михайлові Гордійовичу Дерегусу — дев'яносто. Щодня — робота над новою картиною, щодня — учні...

Ігор ВЕРБА, мистецтвознавець.

Продиктовано в номер

Важливо, що незалежна і стабільна

1 грудня на засіданні Північноатлантичної Ради у штаб- квартирі НАТО в Брюсселі було ухвалено комюніке, в якому у пункті 10 зазначається: «Ми надаємо великого значення розвиткові відносин з Україною. Незалежна, демократична і стабільна Україна вкрай важлива для європейської безпеки та стабільності. Ми задоволені тим, що Україну було залучено до участі у двох польових маневрах у рамках «Партнерство заради миру», що відбулися у Польщі та Нідерландах. Сподіваємося на завершення Окремої програми партнерства. Вітаємо голосування українського парламенту на користь приєднання до ДНЯЗ, що стало фундаментальним кроком до вступу України до ДНЯЗ як без'ядерної держави».

Україна — мрія королів

Як повідомив прес-центр МЗС, 29 листопада в Лондоні у Букінгемському палаці відбувся щорічний Королівський прийом дипломатичного корпусу, на якому був присутній уряд Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії на чолі з Прем'єр-міністром Джоном Мейджором. Під час прийому Надзвичайний і Повноважний Посол України у Великобританії Сергій Комісаренко отримав нагоду зустрітися з Королевою Великобританії Єлизаветою II і мав з нею коротку бесіду. Посол також зустрівся з членами королівської родини, зокрема чоловіком — Герцогом Единбурзьким Філіпом, синами — Принцем Уельським Чарльзом та Герцогом Йоркським Ендрю, а також з Герцогом і Герцогинею Глостерськими, з якими поділився думками про шляхи розвитку економічних та культурних зв'язків між обома державами. Принц Уельський Чарльз зізнався, що хотів би в майбутньому відвідати Україну.

Коли допомога вигідна всім

Відбулася зустріч Тимчасового Повіреного у справах України у Швеції І.Сагача із заступником голови Ріксдагу (парламенту) Швеції Г.Турдін. Під час зустрічі були розглянуті перспективи розвитку двосторонніх відносин, обговорювалися можливі шляхи та форми співпраці в окремих галузях, що становлять обопільний інтерес. Український дипломат поінформував заступника голови Ріксдагу про прийняття ВР України рішення щодо приєднання нашої держави до ДНЯЗу, наголосивши, що без практичної допомоги з боку західних держав, зокрема Швеції, Україні буде проблематично своєчасно виконати взяті на себе зобов'язання.

Найголовніше нині — допомогти українцям східної діаспори

Провідними напрямками діяльності Товариства зв'язків з українцями за межами України (товариства «Україна») за минулі три роки були розвиток контактів з українськими громадами в незалежних державах СНД, країнах Балтії, подальше поглиблення зв'язків з українськими осередками у деяких європейських країнах та Південній Америці, налагодження спілкування між західною та східною українськими діаспорами. Про це йшлося на зустрічі керівництва товариства «Україна» з вітчизняними та зарубіжними журналістами, яка відбулася у Києві.
На ній були присутні голова ради товариства «Україна», письменник Іван Драч, представник Координаційного комітету допомоги Україні (США) Анатолій Лисий, президент Українського братського союзу (США) Іван Олексен та інші.
Товариство «Україна» підтримує зв'язки з українськими громадами 36 країн світу і збирається сприяти створенню таких осередків ще у 20 інших державах, де мешкають українці.
Зокрема відзначалося, що завдяки зусиллям товариства за три останні роки кількість українських громад у нових державах, які виникли на місці колишнього СРСР, збільшилася в 10 разів, і нині їх налічується понад 120. Крім цього, товариство працює над залученням до здобуття вищої освіти в Україні молодих українців з-за меж держави. Йдеться про підготовку для діаспори в СНД вчителів української мови, літератури, історії тощо. За словами учасників зустрічі, через Міністерство освіти України виділятимуться 300 стипендій студентам-українцям з-за кордону.

«Гарячі точки»: що ми про це знаємо

ТАДЖИКИСТАН У ВОГНІ

Широкомасштабна війна, що охопила Таджикистан восени 1992 року і триває з невеликими перервами донині, — яскравий приклад втілення в життя колоніальних сценаріїв, народжених ще в 20-ті роки, коли Центральну Азію було розділено на кілька нових держав. Ця війна забрала десятки тисяч людських життів і «народила» сотні тисяч біженців.

Причиною кривавої війни в Таджикистані стала нездатність комуністичного режиму Душанбе впоратися з організованою опозицією. До грудня 1991 року вона об'єднала всі антикомуністичні сили країни, в тому числі Демократичну партію, Ісламську партію відродження, Ісламський національний фронт та інші угруповання, що базуються в південних районах республіки.

У травні 1992 року озброєні загони опозиції зайняли в Душанбе телестанцію і президентський палац, а також блокували всі дороги, що вели до столиці. Між загонами опозиції та силами, вірними Президентові Р. Набієву, відбулися збройні сутички.

Подальший розвиток подій призвів до створення тимчасового уряду. Проте він виявився досить слабким і не зміг запобігти ескалації напруженості.

Дестабілізуючим чинником стали розквартировані в республіці російські прикордонні війська і 201-а мотострілецька дивізія МО РФ. Протиборчі сторони звинувачували російські війська в тому, що вони продають або передають зброю наліво й направо.

У зв'язку з ескалацією громадянської війни представники Росії, Казахстану і Киргизстану наприкінці серпня 1992 року в Душанбе обговорили можливі миротворчі дії під егідою СНД, було прийнято рішення посилити охорону кордонів з метою поставити заслін припливу зброї з Афганістану для опозиційних сил.

Проте, незважаючи на досягнуті угоди, восени того ж року відбулася ескалація бойових дій у районі Курган- Тюбе та інших місцях, в тому числі й на околицях Душанбе. Та воєнна допомога Узбекистану дала змогу урядовим силам здобути тимчасову перемогу. В результаті було досягнуто угоди про припинення вогню.

У листопаді 1992 року Верховна Рада усунула з посади Президента Р. Набієва і затвердила своїм Головою І. Рахмонова. Пост президента було скасовано і Таджикистан проголошено парламентською республікою, сформовано коаліційний уряд. Однак бойові дії тривали вздовж афганського кордону і в Кулябі. Через кілька місяців урядові сили за підтримки російських військ спробували очистити територію республіки від сил опозиції, але зустріли запеклий опір.

На думку експертів, успіхи опозиції пояснюються тим, що в ряді районів на її боці виступає місцеве населення. Зокрема, так діють жителі долини Каратегіна. Вони підтримують опозицію, бо тут — батьківщина багатьох лідерів Демократичної партії та Ісламської партії відродження. Протягом 1993 року в долині активізувалося кілька загонів опозиції, що пройшли підготовку в Афганістані. Згодом сюди проникли основні групи двох бригад опозиційної армії. Ці групи влітку поточного року захопили в полон 53 солдати й офіцери урядових військ, велику кількість зброї і боєприпасів. Сутички почалися в населених пунктах по всій долині. Громадянська війна, якою охоплений Таджикистан, викликає тривогу в інших країнах Центральної Азії.

Узбекистан на початку розвитку подій у Таджикистані беззастережно підтримував його уряд. На його території готувався спецбатальйон МВС, який захопив Душанбе в грудні 1992 року. ВПС Узбекистану проводили масовані бомбардування долини Каратегіна. З Ташкента прибув нинішній міністр оборони Таджикистану О. Шишлянников. Проте останнім часом Ташкент змінює своє ставлення до керівництва Таджикистану в зв'язку з утисками узбецького населення в південних районах цієї країни. Керівництво Узбекистану зрозуміло, що душанбинський режим нездатний закрити кордон з Афганістаном і стабілізувати внутріполітичну обстановку. Очевидно, цим можна пояснити той факт, що Ташкент не послав свого спостерігача на переговори уряду з опозицією в Тегерані влітку цього року.

Киргизстан дотримується позиції спостерігача. Хоча його батальйон і перебуває в Таджикистані, та бойових дій не веде і дислокується у відносно спокійному районі. В той же час киргизстанський представник був присутній на Тегеранському раунді міжтаджицьких переговорів.

Щодо Казахстану, то минулого року мав місце інцидент між його військовим контингентом і населенням Бадахшану. Опозиція в Алмати виступила з вимогою виведення казахського батальйону з Таджикистану або дозволу громадянам Казахстану воювати на боці опозиції.

Туркменистан відмовився втручатися в таджицьку ситуацію, хоча на його території перебуває близько 300 тисяч біженців із цієї країни.

Ситуація в Таджикистані дедалі більше змушує сусідів прислухатися до думки місцевої опозиції. Увага до таджицьких проблем пов'язана і з присутністю росіян у цьому регіоні. Та чекати рішучих кроків центральноазіатських країн щодо Таджикистану поки що навряд чи варто. Насамперед тому, що він є «зоною життєво важливих інтересів» Москви.

Згадані міжтаджицькі переговори в Тегерані закінчилися невдачею.

Черговий раунд міжтаджицьких переговорів пройшов у Ісламабаді. З точки зору опозиції, на переговорах урядова делегація «зволікала час» у зв'язку з майбутніми президентськими виборами в Таджикистані. Офіційному Душанбе, судячи з усього, потрібне було прийняття рішення про продовження строків переговорів, щоб заробити очки «миротворців» у передвиборчій кампанії. Тому опозиція, як і раніше, веде збройну боротьбу, здійснюючи переходи через кордон, акти тероризму і саботажу всередині країни.

Тим часом на переговорах у Ісламабаді було вирішено продовжити перемир'я.

Отож, мир? Навряд чи можна стверджувати, що він запанує в Таджикистані найближчим часом. Для цього потрібне щире бажання протиборчих сторін, а його поки що не помітно.

Євген ПРОНКІН,
старший науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень.

Екологія

Якщо йде кислотний дощ, допоможи сусідам

Головна причина випадання кислотних дощів у Японії — отруєння довкілля в Китаї та інших сусідніх з нею країнах Азії. Довести цю тезу покликане дослідження, виконання якого розпочнуть наступного року японські спеціалісти. Вони вестимуть спостереження протягом трьох років, і на підставі дослідження опрацюють програму сприяння сусіднім країнам у боротьбі з промисловим отруєнням навколишнього середовища.

Багато хто з японських дослідників переконаний, що кислотні дощі, які часто випадають у різних районах Японського архіпелагу, спричинені переважно сірчаними й азотистими викидами підприємств Китаю і Південної Кореї. Тому саме в цих двох країнах планується передусім провести нинішнє дослідження. При цьому особливу увагу буде приділено китайським та південнокорейським ТЕС, що їх вважають основними «постачальниками» до атмосфери речовин, котрі спричинюють кислотні дощі в Японії. На підставі даних дослідження японські експерти планують зробити прогноз стану екології в сусідніх країнах Азії на найближчі 10—20 років. Виходячи з цього прогнозу, передбачається розробити програму допомоги країнам Азії щодо захисту довкілля, у якій головний акцент має бути зроблено на забезпеченні їх дешевим та ефективним обладнанням, що дає можливість очищати промислові відходи.

На знімку з журналу «Look Japon»: склад «сміття» японського виробництва для переробки відходів.

Міграція

ДОБРОВІЛЬНО, БЕЗ НАСИЛЬСТВА

Нове демографічне явище спостерігається останніми роками в Китаї. Вперше за 45 років після утворення КНР грамотна міська молодь добровільно, не насильно, як це було в період правління Мао Цзедуна, в пошуках кращого життя вирушає до села.

Соціологічне дослідження, проведене з метою визначення ролі і місця сучасної китайської молоді в модернізації країни й здійсненні економічних реформ, показало, що останніми роками понад три мільйони чоловік знайшли собі заняття у селищах і приміських селах.

Григорій АРСЛАНОВ.

А як у них!

Жінки за безпеку

Антиядерний рух «Невада-сімей» і Лобнорський комітет виступили організаторами міжнародної конференції «Жінки Сходу за без'ядерний світ та екологічну безпеку». Робота конференції проходила в Алмати і включала тривалий обмін думками у секціях та за «круглим столом». Підсумком конференції стали меморандум і закладини алеї «Жінки світу». До речі, серед дерев, що їх посадили організатори цієї конференції, й саджанець Маргарет Тетчер.

Тетяна КОСТІНА.

ТОМПО

2000 образцов итальянской мебели:
кухни, гостинные, спальни, сантехника и др.

Доставка и установка, услуги дизайнера

ВАМ ДОСТАТОЧНО ЗАПЛАТИТЬ-ВСЁ ОСТАЛЬНОЕ МЫ СДЕЛАЕМ САМИ"

МЫ БЫЛИ ПЕРВЫМИ И ОСТАЁМСЯ ЛУЧШИМИ!

Железнодорожное шоссе, 41, тел.: 294 81 81, факс: 269 87 18

Официальное представительство Сукремльского чугунолитейного завода в Украине продает:

трубы ЧК-50, трубы ЧК-100 и фасонные части к ним за украинские карбованцы по безналичному расчету.

Телефон — 452-27-97.
Факс — 452-28-29.

PAREX BANK

Без проблем и формальностей!

- ПРОДАЕМ КАРБОВАНЦЫ ЗА ВАЛЮТУ ТЕЛ.222416, 222264
- ПОКУПАЕМ КАРБОВАНЦЫ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ ТЕЛ.229561, 213540
- СПРАВКИ О КУРСАХ ТЕЛ.281483
- ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ ТЕЛ.283659
- АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ ТЕЛ.284330

Филиал "Лаймдота": ул. Кр.Барона 20/22, Рига, Латвия
Тел.: (0132)-222264, 222416, Факс: 261595
Телекс 614567 LAIM SU

ДЕНДІ

КОНЦЕРН

Пані та панове!

Впевнене сьогодення та забезпечене майбутнє - це акції банку "Денді" ("Трайдент Банку").

Курсова вартість пакету 3 млн крб.

Розгалужена мережа супермаркетів, ресторанів, автозаправок, пунктів обміну валют приносять стабільні дивіденди.

Приєднуйтесь до нас!
Співвласникам прибуток гарантовано!

Наша адреса: м. Київ, вул. Щорса, 15, корп. 1, банк "Денді"("Трайдент Банк").
Телефон: 269 95 77, факс: 269 99 63

Конверсионная техника

Государственное внешнеторговое объединение «Укринмаш» реализует конверсионные автоцистерны, прицепы цистерны, стальные и резинотканевые резервуары различной емкости, мотонасосные установки для горючего, масел, кислот, перекачивающие станции для кислот и горючего на базе ГАЗ-66, ЗИЛ-130, автотопливозаправщики на базе МАЗ-500А, КрАЗ-255Б и др., котлы водонагревательные газовые, передвижные дизель-электростанции, паромы, мобильные переправы, траншейно-котлованную технику, лодочные моторы «Москва», лодки десантные восьмиместные, передвижные слесарные мастерские, охранную сигнализацию, передвижные станции для фильтрования воды, военное обмундирование старых образцов и др.

Адрес: 252126, г. Киев, ул. Академика Белецкого, 30, НПВТО «Укринмаш».
Тел: (044) 483-32-74, 488-28-77, 483-30-82,
телетайп: 131097 ОРБИТА.

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»

ИЗГОТОВИТ из полиэтилена: пленку-рукав шириной до 1500 мм, пакеты хозяйственные, обложки для тетрадей, мешки и вкладыши транспортные, пробку винную и коньячную; ПРИОБРЕТЕТ линию рукавной пленки.

г.Рубежное Луганской обл., ул.Ленина,4.
Тел.(06453) 5-21-61, 5-50-37; т/факс 5-14-71.

Російська фірма закупить сільськогосподарську продукцію — цукор, м'ясо, масло тваринне, олію, молоко сухе, сир, ковбасу та інше.

Оплата — на будь-які рахунки у будь-якій валюті.

Забезпечимо зустрічні поставки промислових та сировинних товарів з північного заходу Росії.

Телефони у Санкт-Петербурзі:
(812) 224-19-75,
(812) 542-04-79;
факси: (812) 224-12-58,
(812) 542-15-01.

Изготовим и реализуем:

пакеты упаковочные п/этил.,
а также

- пленку п/этиленовую
- трубы п/этиленовые

Купим:

- полиэтилен в/д гран. 15803 — 020
- экструдер
- линии для пр-ва пакетов

Приглашаем к сотрудничеству дилеров

в Луганске:
Тел. (0642) 54-15-90; 54-41-09; 54-90-24.
Факс: (0642) 54-73-02, з-д «Пластмасс»
Тел.пред. в Москве: (095) 215-85-28, 215-58-30.

КОНЦЕРН ТТТ — КОРПОРАЦІЯ АТЕ

Бізнес-курси в США (Нью-Йорк, Вашінгтон, Атлантик-Сіті...)

НА ВАС ЧЕКАЮТЬ ЗАХІДНІ ІНВЕСТОРИ!

7-10 денні курси для вищої та середньої ланки керівників банків, фінансових та інвестиційних компаній, підприємств всіх форм власності

Проживання в готелях вищого гатунку, триразове харчування, культурна програма

Можливі заявки на індивідуальні програми

Тел. (044) 417-27-81
Факс. (044) 417-30-80

ВНИМАНИЮ руководителей транспортных организаций и частных лиц

Реализуем со склада в Чернигове:

ГАЗОБАЛЛОННОЕ ОБОРУДОВАНИЕ НА СЖАТЫЙ ГАЗ для пассажирских автобусов, автомобилей ЗИЛ, ГАЗ. В комплекте 8 ОБЛЕГЧЕННЫХ баллонов.

Обращаться по телефону (8-046-22) 3-45-53.

Имеем возможность поставить:

сольвент, ксилол, лазурь, смолу 101, смолу ФЛ-326, кроны свинцовые, кроны цинковые, тетраоксихромат, триоксихромат, двуокись титана, жирные кислоты талового масла.

Звонить по телефону:
(0542) 22-60-56.

Предприятие-изготовитель реализует

приборы КИПиА

+ для промышленных котлов, печей, теплиц и др.
+ прибор, регулирующий Изодром (аналог Р25)
+ блок контроля пламени (выпускается взамен Ф34)
+ блок защиты котла (выпускается взамен релейных систем автоматики безопасности)

Почтовый адрес: 255510, Киевская обл., г.Боярка-4, а/я 350
в г.Киеве тел/факс: (044) 213-28-71.

Предприятие «ЭПОС» предлагает

насосы и запасные части Бобруйского машиностроительного завода со склада в г. Белая Церковь за карбованцы. Принимаем заявки на поставку любых насосов.

Звоните нам в Белую Церковь.
Телефоны: (04463) 5-72-78, 5-11-77.
Факс (04463) 5-16-05.
Из Киева звоните по коду — 263.

Фирма "Творчество" предлагает самые дешевые в мире высококачественные широкие матричные принтеры

CPF-136RA (Япония) - $150,

компьютеры любой конфигурации (3 года гарантии), лазерные и струйные принтеры, сканеры, модемы и т.д.
Тел.: (044) 224-12-04, 221-56-80, 221-53-01

Пам'ять на екрані

В Ужгороді відбувся Всеукраїнський фестиваль телевізійних програм, присвячений 50-й річниці визволення України від фашистських загарбників. Було розглянуто 25 робіт телерадіомовних об'єднань усіх областей України.

Журналістський пошук вівся активно. Поряд з традиційними висвітлено ряд невідомих епізодів минулої війни. Головний приз фестивалю здобула програма Луганського телерадіомовного об'єднання «Пам'ять», на другому місці робота хмельницьких телевізійників — «Три новели про тортури», на третьому — «Село спалили, хутір вижив» (Львів).

Вручено ряд спеціальних призів: Спілки журналістів України — за програму «Ніжний друг, якщо можеш — пробач»(Вінниця), Ради ветеранів — програмі УТ «Пам'ять», газети «Говорить і показує Україна» — Закарпатському телерадіомовному об'єднанню за програму «Шлях до волі». Призерів фестивалю журі, яке очолював Олесь Гончар, намічають представити на здобуття Державної премії ім. Т.Г.Шевченка. Відзначені програми будуть показані на УТ.

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Красунь вибирають у Тернополі

Конкурс «Міс Україна-95» відбувався в обласному драматичному театрі імені Шевченка паралельно з конкурсом «Інтерміс-95».

Юні красуні віком від 15 до 22 років з Прибалтики, Росії, Польщі, Криму та всієї України демонстрували суворому журі не тільки лінії стегон, а й національне вбрання, шубки з натурального хутра тощо.

За результатами оглядин італійські меблі, запрошення на конкурс «Міс світу» і корона «Міс Україна-95» дісталися Ірині Кобзар з Івано-Франківська, яка виступала під номером 1. «Інтерміс-95» визнано Інгу Бажевську з Польщі. Одразу три титули «Віцеміс-95» завоювали тернопільчанка Олена Зарівна, та франківчанка Марина Латман та франківчанка Вікторія Сакадел. Звання «Міс преса» завоювала Оксана Полівікова з Санкт-Петербурга, «Міс фотореклама» — Карина Кульчицька з Дніпропетровська, «Міс бізнес» — Ольга Ревіна з Кіровограда. І все ж таки тернопільська публіка визнала найчарівнішою латишку Дайну Кальніні. Їй і був присуджений титул «Міс глядацьких симпатій».

Михайло ВАСИЛАШКО.

Зібрались берегині роду

Організація Союзу українок у Рівному провела теоретичну конференцію «Берегиня роду українського». Розпочалася вона, як це нерідко бувало у ті недавні часи, з виступу школярів. Та діти не вигукували тріскотливих слів піонерської «речевки», а злагоджено й натхненно проспівали «Отче наш». По тому учасників конференції привітали голова Союзу українок Атена Пашко, народні депутати України Роман Омельчук і Василь Червоній, керівники і представники громадських організацій.

У залі, де відбувалася конференція, було влаштовано чудову виставку рушників, серветок, доріжок, подушок, вишитих руками союзянок. І ті чудові вироби теж виказували палку щедру душу. Натхненну, невмирущу...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

У нічному клубі танцювали... діти

300 дітей-чорнобильців весело провели час у нічному клубі «Нью-Йорк», що в Парку Перемоги. Дорослі з організації «Діти Чорнобиля» Ватутінського району Києва запросили до дитячої компанії 12 олімпійських чемпіонів, чемпіонів світу і Європи з вільної та класичної боротьби. Від їх імені дітей привітав олімпійський чемпіон Іван Богдан. Показали клас малі каратисти з клубу «Комбліц» (тренер Євген Гнутов — другий дан). Щоб свято зовсім не перетворити на спортивне шоу, виступив український співак і композитор Олександр Жилинський, а популярний співак і актор Сергій Крилов цілу годину не сходив зі сцени. Усе це, а ще вікторини, конкурси, призи, солодкий стіл дісталися дітям безкоштовно, бо витрати на себе взяв Український фонд допомоги спортсменам-інвалідам імені Ялтиряна з президентом Борисом Савлоховим на чолі. Провела дитячу дискотеку в дорослому клубі Надія Сисоєва з фірми «Київкіно».

Людмила ГРАЧ.

Не просто прабабуся

У Житомирі нині проживає 16 чоловік, яким виповнилося більше ста років. Наймолодшу серед довгожителів — Михайлину Станіславівну Кульчицьку — прийшли привітати з ювілеєм численні гості, в тім числі й керівники міста. З дванадцяти років пішла вона працювати на фабрику дріжджевого тіста. Сімейна легенда: коровай, спечений до 300-річчя династії Романових, царській родині сподобався.

Вийшла заміж за будівельника, народила семеро дітей, виростила четверо. Найстарша з них — Ада Кульчицька — почесний громадянин Житомира, заслужений учитель України, 45 років навчала школярів.

Вшановували того дня не просто прабабусю, а жінку-трудівницю, маму Вчительки.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Буковинська газифікація

До буковинського містечка Сторожинець прокладено магістральний газопровід, споруджено й автоматичні газорозподільні станції. Завдяки цьому вдалося подати голубе паливо в 500 помешкань місцевих жителів і на об'єкти соціальної сфери.

Це лише перша черга газифікації. Наступного року ще кількасот сторожинців запалять у своїх квартирах газові плити.

Це вже восьмий на Буковині район, який вдалося газифікувати за останні роки. З нагоди цієї приємної події в Сторожинці відбулися урочистості, запалено символічний смолоскип.

...І себе показати

Одразу кількох «зайців» має на меті «вбити» щойно презентована в Одесі дитяча музична телевізійна вітальня «Зірочка». По-перше, в ній хлопчики й дівчатка спілкуватимуться з популярними артистами театру й кіно, літераторами й музикантами. По-друге, тут вони слухатимуть українську та зарубіжну музичну класику й сучасні твори. По-третє, у вітальні влаштовуватимуть різноманітні творчі конкурси юних талантів — а отже, цілком імовірно, що саме звідси у когось почнеться шлях до великої сцени. Нарешті, вже зараз багато хто зможе побачити себе по телевізору, адже тут записуватимуть передачі теж для «Зірочки» — дитячої телепрограми. До речі, саме вона, а також Одеська філармонія та обласне управління в справах молоді стали засновниками телевітальні. І першого ж дня, тільки-но відчинилися її двері, стало очевидно: порожньо чи нудно тут не буде — до вітальні зійшлося близько 70 юних одеситів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Спорт

КІЛЬКІСТЬ ЗАВАЖАЄ ЯКОСТІ

Українська баскетбольна асоціація

Зіграно чергові матчі національного чемпіонату баскетболістів: Спартак (Луганськ) — Шахтар (Донецьк) — 108:137, Корабел (Миколаїв) — Будівельник-Дніпро-Інком (Київ) — 92:105, БІПА-Мода (Одеса) — Нафтохім-Олександрія (Біла Церква) — 113:94, ЦСК-Меркурій (Київ) — Металург (Нікополь) — 131:93, Корабел — Нафтохім-Олександрія — 110:83, БІПА-Мода — Будівельник-Дніпро-Інком — 99:106, Спартак — Азовмаш (Маріуполь) — 93:90, ЦСК-Меркурій — Дніпро (Дніпропетровськ) — 114:94, Київ-Баскет — Металург — 174:99, Київ-Баскет — Дніпро — 118:82.

Одразу впадає в око рахунок поєдинку «Баскета» з нікопольцями. 75 (!) очок виграли кияни. Мимоволі виникає запитання: чи потрібна нам надміру роздута вища ліга, де різниця учасників у класі така разюча?

— Я особисто і багато фахівців, тренерів схиляються до того, що на часі створювати українську баскетбольну суперлігу, — відповідає на моє запитання президент Української баскетбольної асоціації (УБА) Михайло Бродський. — Грати в ній до снаги трьом київським командам, «Шахтареві», одеситам, «Корабелу», «Дніпру», можливо, «Азовмашу». Гадаю, що скорочення піде лише на користь нашому баскетболові, сприятиме концентрації найкращих сил, створенню для них відповідних умов.

Президента асоціації підтримав, зокрема, головний тренер «Дніпра» Володимир Коробков (розмова відбувалася після матчу «Київ-Баскета» з дніпрянами). До речі, в Дніпропетровську знайшлися заможні люди, які люблять баскетбол і вже почали серйозну роботу зі створення потужного клубу. Мається на увазі фірма «Інтерсервіс», яку очолює Сергій Ониськов. А ми побажаємо «Дніпрові» успіху.

А сьогодні наша увага знову прикута до «Київ-Баскета». У розіграші Кубка Європи земляки приймають швейцарський клуб «Фідефінанц». Матч розпочнеться у залі «Меридіан», який так полюбився баскетболістам, о 19.00.

Наставник киян Андрій Підковиров, коментуючи ситуацію в групі, де виступає його команда, сказав:

— Трохи сильніше від решти виступає «Олімпік де Антіб». А от «Кроація», «Іракліс», бельгійський «Маес» та «Київ-Баскет» мають приблизно однакові шанси на другу путівку до чвертьфіналу. Мене особисто дещо здивував неуспішний старт бельгійського клубу, який вважається одним з найсильніших у Європі. «Маес» програв грекам і хорватам. Але, повторюю, боротьба тільки починається...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ЯК УШАНОВУВАЛИ БОГАТИРЯ

Ми вже повідомляли про видатне досягнення київського важкоатлета Тимура Таймазова — тепер уже двічі чемпіона світу у ваговій категорії 180 кг. На стамбульському помості наш чудовий богатир встановив в один вечір чотири (!) світових рекорди. У ривку Тимур спершу показав 198 кг, потім 200, у поштовху — 235,5. Нарешті, четверте досягнення - сума 435 кг!

Про ці лункі кроки Таймазова на вершину спортивної слави згадувалося на прес-конференції, присвяченій перемозі богатиря. Сам іменинник і його тренери Віктор Авдишев та Олександр Пресман відповіли на численні запитання репортерів. А тих у свою чергу зацікавило: чому досі наставники видатного спортсмена не відзначені званням «Заслужений тренер країни»? Зрозумілої відповіді з боку офіційних осіб, які були присутні на тому зібранні, представники преси так і не почули. Цікаво, що Авдишев і Пресман, які є ще й керівниками працівниками споживчого товариства «Меркурій», займаються широкою благодійницькою діяльністю. Зокрема, сто літніх киян отримують щомісяця добавку до своїх пенсій по два мільйони карбованців. «Меркурій» утримує баскетбольний клуб вищої ліги, а першому тренерові Таймазова, хмельничанинові Михайлові Мацьосі у Києві купили двокімнатну квартиру. І фахівець активно працює в команді з підготовки чемпіона.

Головний тренер національної збірної Василь Кулак розповів присутнім, що склад нашої команди, яка на попередньому світовому чемпіонаті була першою, перед турніром у Стамбулі омолодили на сорок п'ять відсотків. Цю акцію здійснили свідомо, з прицілом на Олімпіаду в Атланті.

***

Хокей. Регулярний чемпіонат МХЛ. Сокіл (Київ) — Пардаугава (Рига) — 2:2.

НАШІ — СЕРЕД ПРЕТЕНДЕНТІВ

Учора президент Української професіональної боксерської ліги (УПБЛ) Михайло Зав'ялов разом із важковаговиком з Маріуполя Олександром Гуровим вилетів до Парижа. Там наступної суботи наш спортсмен має провести рейтинговий бій з французом П'єром Лело. Але...

— Може статися так, — розповів перед відльотом Михайло Михайлович Зав'ялов, — що Олександр замість рейтингового бою стане учасником поєдинку ... за титул чемпіона Європи. Річ у тім, що головним номером програми великого боксерського свята у столиці Франції планувався саме титульний поєдинок між французом Норбертом Екассі та англійцем Карлом Томпсоном. Але, як з'ясувалося, британець може й відмовитися від виходу на ринг того дня. Втім, як кажуть, колесо закрутилося, в дію вступило телебачення, яке транслюватиме свято і ніяких там відмов не терпітиме. Отож, за такої ситуації нам запропонували, щоб Гуров замінив відмовника. Що ж, ми не проти такого повороту подій.

Мав битися за континентальний титул і наш Диваков. Але його суперник, француз Джакоб Доля заявив, що завершує спортивну кар'єру і від бою з українським боксером відмовляється. Суперник Дивакова визначиться після поєдинку Річа Вентона (Великобританія) з Кристобалом Раскуалом (Іспанія), що призначений на січень...

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 394439.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311231.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».